

Prima instanță: L. Brînză

Instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac și A. Pahopol

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎN C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Stemioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Panific” către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015.

A C O N S T A T A T:

La 13 ianuarie 2014, Societatea pe Acțiuni „Panific” a depus în instanța de judecată cerere către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 06 aprilie 2007, potrivit declarației vamale DV 450011427, a vămuit automobilul de model Volvo-FH 12-420, Cod VIN YV2A4DACXYB2684, cu includerea acestuia în capitalul social al întreprinderii.

La 16 iunie 2010, unitatea de transport menționată a fost realizată către Societatea pe Acțiuni „Supraten” cu scoaterea de la evidența contabilă.

Reclamantul specifică faptul că la 06 noiembrie 2013, Secția reverificare și audit post-vămuire a Serviciului Vamal a inițiat un control, iar la 15 noiembrie 2013 a fost întocmit un proces-verbal de reverificare, în care a menționat, că prin înstrăinarea automobilului Volvo FH 12-420, au fost încălcate prevederile art. 28, art. 35 și art. 127⁵ Cod Vamal.

Cu decizia respectivă reclamantul a luat cunoștință la 02 decembrie 2013. Nefiind de acord cu aceasta, la 10 decembrie 2013, Societatea pe Acțiuni „Panific” a contestat-o cu cerere prealabilă, însă prin scrisoarea de răspuns din 23 decembrie 2013, cererea a fost respinsă.

Societatea pe Acțiuni „Panific” mai invocă faptul că nu este de acord cu răspunsul primit la cererea prealabilă, modificarea art. 35 Cod Vamal, nu poate constitui temei de a impune o obligație vamală pentru niște raporturi juridice care sau finalizat sub guvernarea Legii anterioare.

Indică reclamanta că în redacția de pînă la 23 decembrie 2011, art. 28 Cod Vamal conținea sintagma „și a îndeplinirii altor cerințe prevăzute de prezentul cod și alte acte normative”. Dispoziția art.35 Cod Vamal era o prevedere care concretiza raporturile menționate.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 martie 2014, a fost corectată greșeala tehnică strecurată în cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Panific”, indicându-se corect pîrîtul – Serviciul Vamal al Republicii Moldova (f.d. 34).

La 16 iunie 2015, Societatea pe Acțiuni „Panific” a înaintat o cerere prin care și-a concretizat pretențiile (f.d. 98-100).

Suplimentar la cele invocate în cererea de chemare în judecată, reclamanta a indicat că organul vamal, fără nici un temei legal a dispus prin decizia de Regularizare nr. 55 din 26 noiembrie 2013 încasarea drepturilor de import. Din conținutul Actului de audit post-vămuire nr. 18/2 din 15 noiembrie 2013 și deciziei respective, rezultă că concluziile Serviciului Vamal sînt întemeiate pe prevederile art. 35 Cod Vamal în redacția Legii nr. 267 din 23 decembrie 2011, în vigoare din 13 ianuarie 2012.

În consecință, consideră reclamanta că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea art. 76 din Constituție, art. 46 alin. 1 din Legea privind actele legislative, art.6 alin. 20 Cod Vamal, deoarece mijlocul de transport importat de Societatea pe Acțiuni „Panific” a fost înstrăinat la 18 iunie 2010.

Solicită Societatea pe Acțiuni „Panific” anularea deciziei de regularizare nr. 55 din 26 noiembrie 2013, emisă de Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Panific” către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, privind anularea actului administrativ a fost admisă integral. A fost recunoscută ilegală și a fost anulată decizia de regularizare nr. 55 din 26 noiembrie 2013, emisă de Serviciul Vamal al Republicii Moldova (f.d. 141, 143-150).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, apelul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 (f.d. 196, 197-201).

La 04 mai 2016, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile să fie respinse integral ca nefondate.

În motivarea recursului recurenta a invocat faptul că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 02 martie 2016 (f.d. 164), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 30 mai 2016, în adresa intimetei a fost expediată copia recursului declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, iar la 30 iunie 2016 Societatea pe Acțiuni „Panific” a depus referință, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală